

COLUMN

Ans

Ongeveer 30% van de Nederlanders is eenzaam. Eén van de oorzaken is de individualisering. Een proces waardoor mensen meer als individu in plaats van als groep in de samenleving komen te staan. Het egoïsme van de één wordt gevolgd door eenzaamheid bij de ander. We zien elkaar niet meer staan en ook niet meer zitten. We zijn druk en vooral met onszelf bezig. We groeten elkaar amper. We weten vaak niet eens wie onze burens zijn, laat staan hoe zij heten. Daar moet wat aan gedaan worden! Sommigen reiken ons de oplossing spontaan aan. Neem nu Ans. Met al haar collega's draagt zij een naamplaatje. Gewoon tijdens het werk, zodat iedereen kan zien dat Ans Ans heet. Ans is kassière bij een grootgrutter. Boodschappen doen wordt met Ans meer dan een sociale bezigheid. Samen met Ans je boodschappen langs de streepjescodemachine halen, samen met Ans pinnen, van Ans de zegels en de bon in ontvangst nemen. Geen praatje met de kassière, maar een praatje met Ans! De eenzaamheid is gauw doorbroken. Haar baas laat zich trouwens ook gewoon bij zijn voornaam noemen. Hij heet Albert. Zomaar twee bekenden erbij tijdens het boodschappen doen. En dat alleen maar door een naamplaatje. Moesten we eigenlijk allemaal maar gaan dragen. Dan is het gauw gedaan met de individualisering. Lang leve Ans en Albert natuurlijk! Lang leve het naamplaatje!
